

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/47/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201749
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017201749.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančeniaka a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): V. Y., nar. XX.XX.XXXX, K., zastúpený advokátom JUDr. Rastislavom Cestickým, AK ul. Palackého č. 1, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 71 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-52/2017/OPK zo dňa 16.08.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/246/2017-70 zo dňa 02.05.2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-52/2017/OPK zo dňa 16.08.2017, ktorým minister vnútra Slovenskej republiky podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov („zákon č. 73/1998 Z. z.“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz vedúceho služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 27 zo dňa 25.05.2017.

2. Personálnym rozkazom vedúceho služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 27 zo dňa 25.05.2017 bol žalobca, služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent 1. čaty pohotovostnej motorizovanej jednotky Policajného zboru Košice odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru, pretože svojím konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Dôvodom prepustenia bola

skutočnosť, že počas výkonu štátnej služby ako veliteľa hliadky za prevzaté peňažné hotovosti (v celkovej sume 220,- eur) zaplatené za uložené blokové pokuty, nevydal diely B pokutových blokov alebo iné náležité potvrdenie o prevzatí peňažných prostriedkov, nevypísal diely A pokutových blokov a prevzaté peňažné hotovosti neodviedol cestou nadriadeného do štátneho rozpočtu, ale si ich ponechal pre vlastnú potrebu.

3. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby, Východ, uznesením ČVS: SKIS-275/OISV-V-2016 zo dňa 20.01.2017 podľa § 206 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok vznieslo obvinenie voči žalobcovi pre pokračujúci prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 326 ods. 1 písm. a/ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona.

4. Krajský súd zistil, že žalobca bol zo služobného pomeru prepustený personálnym rozkazom z dôvodu hrubého porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti. Krajský súd sa stotožnil s postupom správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu a súhlasil s názorom žalovaného, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

5. Krajský súd k námietke žalobcu, že žalovaný mal v prípade žalobcu počkať až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného voči žalobcovi a až následne za predpokladu právoplatného odsúdenia zahájiť konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru uviedol, že služobný pomer žalobcu bol založený a riadi sa podľa zákona č. 73/1998 Z. z., pričom podľa § 16 ods. 1 služobný pomer vzniká dňom určeným v rozhodnutí nadriadeného o prijatí občana do služobného pomeru, ak nastúpi na štátnu službu v tento deň a zloží služobnú prísahu. Predpokladom vzniku služobného pomeru policajta je teda okrem iného aj zloženie služobnej prísahy. V danom prípade došlo konaním žalobcu k tak závažnému a hrubému porušeniu služobnej prísahy, ktoré bolo dostačujúce na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Okrem uvedeného bola splnená aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, a to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Krajský súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s tým, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. V konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru sa nerieši jeho trestná zodpovednosť. Otázka viny zo spáchania trestného činu nie je predbežnou otázkou, od vyriešenia ktorej závisí rozhodnutie o prepustení policajta z dôvodu uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Taktiež vedené trestné konanie voči policajtovi nemá vplyv na priebeh personálneho konania. Oprávnený orgán ani nie je povinný prerušiť konanie a vyčkať na rozhodnutie o tejto otázke orgánmi na to príslušnými. Zákon takýto postup ani nepredpokladá, čo vyplýva z toho, že striktno stanovil krátke lehoty na uplatnenie prepúšťacieho dôvodu a pritom ide o alternatívu (súbeh trestného a personálneho konania, s ktorou možno bežne rátať).

6. Krajský súd k ďalšej žalobnej námietke, v ktorej žalobca poukazoval na porušenie práva tým, že nemal možnosť sám alebo prostredníctvom právneho zástupcu zúčastňovať sa vykonávania dôkazov, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia uviedol, že tieto práva mu upreté neboli. Žalobca bol poučený o práve sa vyjadriť, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa. Podpisom zápisnice o výsluchu žalobcu č. KRPZ-KE-OPP 1-134-029/2017 zo dňa 22.02.2017 žalobca potvrdil, že bol o týchto právach poučený a zároveň uviedol, že vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie nebude vypovedať.

7. Záverom krajský súd uviedol, že žiadaným zrušením napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 SSP a formálnym zopakovaním konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru by pre žalobcu nevznikla reálna možnosť priaznivejšieho rozhodnutia, vzhľadom na splnenie zákonných predpokladov na prepustenie policajta zo služobného pomeru.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného

Ministerstva vnútra SR, sp. zn. KM-OLVS-52/2017/OPK zo dňa 16.08.2017, ako aj personálny rozkaz vedúceho služobného úradu Ministerstva vnútra SR zo dňa 25.05.2017 zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

9. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti pridŕžoval argumentov použitých v správnej žalobe. Opakovane namietal neprerušenie správneho konania až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného proti sťažovateľovi. Súbeh takýchto konaní považoval za faktické obmedzenie jeho práva na obhajobu v správnom konaní. Ďalej mal za to, že by mala byť vykonaná konfrontácia sťažovateľa a vypočutých osôb, ktorá by odstránila rozpory medzi výpoveďami a získali by sa nové informácie, ktoré by mohli byť spôsobilé privodiť sťažovateľovi priaznivejšie rozhodnutie. Z tohto dôvodu nesúhlasil s odôvodnením v bode 56 napadnutého rozsudku.

10. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 26.08.2019 tak, že kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť. Uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom sťažovateľa a plne súhlasí s výrokom napadnutého rozsudku. Žalovaný zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.03.2018.

11. Kasačný súd zistil, že predložené splnomocnenie právneho zástupcu pri podaní správnej žaloby má náležitosti generálnej plnej moci. V plnomocenstve udelenom dňa 10.10.2017 právneho zástupcu splnomocnil „...aby ma zastupoval vo všetkých právnych veciach s tým súvisiacich, najmä aby vykonával všetky úkony, ..., to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie.“ Z uvedeného bol dostatočne preukázaný úmysel a vôľa sťažovateľa byť zastúpený aj v kasačnom konaní. Neurčitost' prejavu vôle v plnomocenstve bola teda odstrániteľná výkladom, ktorý kasačný súd aplikoval na zabezpečenie ústavne konformného postupu s právom sťažovateľa na súdnu ochranu v kasačnom konaní.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

13. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ uviedol v kasačnej sťažnosti námietky, ktoré už boli uplatnené pred správnymi orgánmi a tiež pred krajským súdom, s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy, vyvodil správne skutkové závery, nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti najvyšší súd vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s dôvodmi uvedenými v tomto rozsudku krajského súdu.

14. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

15. Kasačný súd k opakovanej námietke sťažovateľa týkajúcej sa prebiehajúceho trestného konania zhodne s krajským súdom uvádza, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie nevinu. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo nevinu, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z. z. Konanie o prepustení policajta zo služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy a

služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom je založené na objektívnej stránke spáchaného konania a jeho vysokej intenzite. Ide o obdobu okamžitého skončenia pracovného pomeru u zamestnancov. Procesne je nezávislé od prebiehajúceho trestného konania. Z vykonaného dokazovania bolo dostatočne preukázané, že došlo k porušeniu služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tým, že sťažovateľ v čase služby vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, s cieľom zabezpečiť pre seba neoprávnený prospech, nedbal na vlastnú česť, vážnosť a dôstojnosť a nedodržel nariadenie ministra o etickom kódexe policajta. Došlo k naplneniu aj druhej zákonnej podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru spočívajúcej v tom, že ponechanie si sťažovateľa v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti, na ochrane práv občanov a na upevňovaní ich dôvery v PZ, keďže požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Zistené skutkové okolnosti sú dostačujúcimi na ukončenie služobného pomeru, a preto nie je potrebné prerušiť konanie do právoplatného skončenia trestného konania za účelom zistenia nových skutočností.

16. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.